

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Tost/29/2018
Identifikačné číslo spisu: 6018010013
Dátum vydania rozhodnutia: 16. októbra 2018
Meno a priezvisko: JUDr. Pavol Farkaš
Funkcia:
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:6018010013.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Farkaša a sudcov JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a JUDr. Dany Wänkeovej, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 17. septembra 2018 v Bratislave v trestnej veci odsúdeného G. V., o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 6. júna 2018, sp. zn. 3Ntok/1/2018, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného G. V. sa z a m i e t a.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) uznesením zo 6. júna 2018, sp. zn. 3Ntok/1/2018, podľa § 402 ods. 2 Tr. druhá veta z dôvodu uvedeného v § 399 ods. 2 Tr. por. odmietol návrh odsúdeného G. V. na povolenie obnovy konania vo veci vedenej na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 3T/10/2005. Svoje rozhodnutie krajský súd odôvodnil tým, že odsúdený návrh na obnovu konania oprel o tie isté skutočnosti a dôkazy, ktoré boli už skôr právoplatne zamietnuté, a to v konaniach vedených Krajským súdom v Banskej Bystrici pod sp. zn. 5Ntok/1/2016 (návrh odsúdeného z 9. júna 2016 a doplnený podaním z 7. októbra 2016) a v konaní vednom pod sp. zn. 2Ntok/2/2015, v ktorom odsúdený namietal aj neprimeranosť mu uloženého trestu na podklade zásady „trikrát a dost“ a navrhoval vypočutie svedkyne R. F.. V poradí tretí návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania v jeho trestnej veci vedenej krajským súdom pod sp. zn. 3T/10/2005 je tak len opakovaním jeho predchádzajúcich návrhov, ktoré boli právoplatne zamietnuté. Nad rámec rozhodnutia krajský súd poukázal na to, že skutočnosti a dôkazy uvedené odsúdeným boli súdu známe už v pôvodnom konaní, a tieto v spojení s pôvodne vykonanými dôkazmi nie sú takého charakteru, aby mohli mať vplyv na iné rozhodnutie o vine a treste odsúdeného, najmä ak v pôvodnom konaní bolo jednoznačne a nepochybne preukázané, že sa odsúdený dopustil trestnej činnosti, za ktorú bol potrestaný. V posudzovanom prípade krajský súd teda odmietol návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania na neverejnom zasadnutí, pretože odsúdený opakoval svoje návrhy (§ 402 ods. 2 Tr. por.) na povolenie obnovy konania, ktoré pre nezistenie podmienok povolenia obnovy konania (§ 399 ods. 2 Tr. por.), už boli právoplatne zamietnuté. Proti uzneseniu krajského súdu podal odsúdený prostredníctvom obhajkyne sťažnosť podaním doručeným dňa 28. júna 2016, doplnenú podaním z 10. júla 2018, v ktorej zopakoval, že výsluchom svedkyne R. F. a poškodeného L. V., by bolo možné zistiť nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli odôvodniť iné rozhodnutie o jeho vine a treste. V ostatnej časti svojej sťažnosti odsúdený rozhodnutiu krajského súdu vytýkal, že sa

nedostatočne venoval jeho argumentácii o neprimeranosti mu uloženého trestu odňatia slobody (21 rokov) v zmysle zásady „trikrát a dost“ podľa § 43 ods. 1 Tr. zák., pričom poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. PL. ÚS 106/2011 vo vzťahu k asperačnej zásade, ktoré je podľa neho aplikovateľné i na aplikáciu zásady „trikrát a dost“. Z uvedených dôvodov odsúdený napadol sťažnosťou rozhodnutie krajského súdu a navrhol, aby nadriadený súd sám vyhovel jeho návrhu na povolenie obnovy konania sp. zn. 3T/10/2005 a zrušil výrok o vine a treste mu uložený rozsudkom v tomto konaní. Prokurátor Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici sa k podanej sťažnosti odsúdeného nevyjadril. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) na podklade riadne a včas podanej sťažnosti preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výrokov napadnutého uznesenia, ako i konanie týmto výrokom predchádzajúce a dospel k záveru, že podaná sťažnosť nie je dôvodná. Podľa § 402 ods. 2 Tr. por. z dôvodu uvedeného v § 399 ods. 2 môže (súd) návrh odmietnuť na neverejnom zasadnutí iba v tom prípade, ak návrh uvádza tie isté skutočnosti a dôkazy, ktoré už boli skôr právoplatne zamietnuté, a návrh nanovo podaný je len jeho opakovaním. Podľa § 399 ods. 2 Tr. por. súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394. Vo všeobecnej rovine nadriadený súd úvodom pripomína, že účelom obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku nie je revízia pôvodného trestného stíhania, ani verifikovanie pôvodne vykonaných dôkazov, či spochybňovanie spôsobu, akým ich hodnotili súdy v pôvodnom konaní. Tieto sú totiž nezvratné, nemožno ich meniť, ani inak korigovať a dôkazy, ktoré už boli vykonané v pôvodnom konaní nemožno opakovať. Skutočnosťou predtým súdu neznámou zmysle § 394 ods. 1 sa rozumie predovšetkým taká skutočnosť, ktorá nebola predmetom dokazovania v pôvodnom konaní. Ide predovšetkým o objektívne existujúci jav, ktorý nie je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. V predloženej trestnej veci odsúdený prostredníctvom podania zo 14. marca 2018 (č. l. 1) a jeho doplnením napísaným ustanovenou obhajkyňou dňa 17. mája 2018 (č. l. 9) navrhol povoliť obnovu konania v jeho trestnej veci, pretože má za to, že výsluchom svedkyne R. F. a L. V. možno zistiť nové skutočnosti a dôkazy v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. a namietal neprimeranosť mu uloženého trestu odňatia slobody, použitím zásady pre ukladanie trestov známej ako „trikrát a dost“ v zmysle § 43 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. Z obsahu predložených spisov (sp. zn. 5Ntok/1/2016 a 3Ntok/1/2018) týkajúcich sa skorších návrhov odsúdeného na povolenie obnovy konania pred krajským súdom vyplýva, že vypočutie tých istých svedkov t. j. R. F. a L. V., ako aj námietku neprimeranosti uloženého trestu použitím zásady „trikrát a dost“ neúspešne namietal v konaní sp. zn. 5Ntok/1/2016, v ktorom bol jeho návrh na povolenie obnovy právoplatne zamietnutý z dôvodu nezistenia podmienok obnovy konania podľa § 394 Tr. por. Odsúdeným uvádzanými skutočnosťami sa teda už súdy skôr zaoberali, jeho návrh z totožných dôvodov právoplatne zamietli, nakoľko nezistili dôvod pre povolenie obnovy konania v jeho trestnej veci. Zo strany obvineného sa tak jedná o opakovanie jeho návrhu na povolenie obnovy z konania sp. zn. 5Ntok/1/2016 z tých istých dôvodov, ktorý krajský súd správne podľa § 402 ods. 2 druhá veta Tr. por. z dôvodu podľa § 399 ods. 2 Tr. por. odmietol. Osobitne k námietke neprimeranosti uloženého trestu v dôsledku uplatnenia zásady zvanej ako „tri krát a dost“ podľa § 43 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb., nadriadený súd vzhľadom na jej časté opakovanie v podaniach odsúdeného dodáva, že samotná námietka odsúdeného nie je novou skutočnosťou v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. Takouto novou právnou skutočnosťou by bol až nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorým by bolo rozhodnuté o protiústavnosti ustanovenia § 43 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. (resp. aktuálne § 47 ods. 2 Tr. zák. č. 300/2005 Z. z.) na podklade ktorého bol odsúdenému uložený trest odňatia slobody. Zároveň je však potrebné uviesť, že súlad zásady „trikrát a dost“ s Ústavou Slovenskej republiky bol už predmetom konania pred ústavným súdom, ktorý v rozhodnutí z 2. novembra 2011, sp. zn. PL. ÚS 6/09 konštatoval, že uvedená zásada je ústavne konformná. Na základe uvedeného najvyšší súd sťažnosť odsúdeného podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol ako nedôvodnú.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

